

[Axel Ivan Pedersen.]

forslag, der blev fremsat i fjor, må jeg tage det som udtryk for, at han er blevet belært af den diskussion, der i fjor førtes her i salen om, at det, der dengang blev foreslået, i virkeligheden var utilstrækkeligt, og at forslagsstillerne derfor nu har pyntet på forslaget.

Det må være mig tilladt at underkaste såvel det her omtalte forslag som den skriftlige fremsættelse en, skal jeg kalde det blid kritisk gennemgang. Det, man naturligvis først og fremmest interesserer sig for, er, hvilken hensigt og målsætning forslagsstillerne har haft. Er lovforslaget, som visse gerne vil antyde, udelukkende fremsat af agitoriske grunde, eller er det sagligt begrundet, så det vil være i stand til at tjene seriøse formål og derigennem naturligvis også de partipolitiske interesser, som det ærede medlem altid må tjene med de forslag, som han fremsætter her i tinget?

Nu må det ærede medlem ikke tro, at jeg med disse bemærkninger ønsker at kaste et odiøst skær over hans hensigter eller hans tale; tværtimod mener jeg, at der vil være anledning til i det parlamentariske udvalg, som den højtærede boligminister for lidt siden omtalte — det udvalg, der bliver nedsat til behandling af boligspørgsmålets forskellige problemer i henhold til den beslutning, som det høje ting tog i sidste uge — at se nærmere på det her fremsatte forslag, selv om, det vil jeg da gerne understrege, hverken det ærede medlem eller hans parti stemte for dette udvalgs nedsættelse, endskønt det ærede medlem hr. Aksel Larsens partis repræsentant i betænkningen fra folketingsudvalget har udtalt sympati for, at et sådant parlamentarisk udvalg til behandling af de forskellige boligproblemer blev nedsat. Det var en stillingtagen, der måtte undre os, når det tages i betragtning, at netop partiets ordfører, det ærede medlem hr. Kai Moltke, oven i købet forud for afstemningen udtalte sig positivt om udvalgets nedsættelse. Man må derfor have mig undskyldt, at jeg også i dette tilfælde fæster mig mere ved, hvad man gør, end hvad man siger.

Forinden det parlamentariske udvalg eller måske et andet udvalg, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil ønske, skal behandle dette forslag, er der et par enkelte

problemer, som jeg synes vi må forsøge at få klaret ved denne lejlighed. De problemer, jeg her tænker på, knytter sig til kapitel IV i det fremsatte forslag, nærmere betegnet § 14. Heri hedder det, at lejen kan forhøjes eller nedsættes i overensstemmelse med stigning eller fald i lejeniveauet for nyopført socialt boligbyggeri. Jeg synes, det er en meget interessant paragraf, fordi den knæsetter princippet om lejeregulering i forhold til bevægelserne i lejeniveauet for nyopført byggeri. Det er jo ellers ikke en anskuelse, som det ærede medlems parti har givet udtryk for, når der har været tale om lejeregulering i den gamle boligmasse i øvrigt.

Det er også bemærkelsesværdigt, fordi det er et helt nyt princip, der her ønskes indført i de sociale boligforeninger, et princip, det er værd at notere sig og tage op til nærmere drøftelse til rette tid og på rette sted.

Det er jo også i forhold til huslejereguleringen i den gamle boligmasse, som vi behandlede i sidste uge, interessant at se, at her stemte det ærede medlem og hans parti, som det vil erindres, imod. Man skulle ellers tro, at principper havde samme gyldighed, uanset på hvem de måtte blive anvendt. At der ikke er tale om nogen misforståelse, fremgår tydeligt af fremsættelsen, hvori det hedder, at et fald i byggepriserne bør give de først byggede lejligheder mulighed for ved lejenedsættelse at komme på niveau med senere opførte. Rent bortset fra at en eventuel boligfonds udlånsvirksomhed næppe kan få den virkning, forslagsstillerne ønsker, går jeg ud fra, at lejen også i det byggeri, der gennemføres ved hjælp af en sådan eventuel boligfond, skal fastsættes efter kostprisen. Jeg kan ikke se rimeligheden i, at nye byggemetoder til billiggørelse af det nye byggeri skal kunne påvirke lejen i nedadgående retning i det allerede eksisterende byggeri, og jeg spørger, hvem der i så fald skal betale denne lejenedsættelse.

De samme betragtninger kan for den sags skyld gøres om det efterfølgende stk. 2 i samme paragraf om lejereguleringen. Noget tyder på, at forslagsstillerne også har været i tvivl, idet man i stk. 3 overlader det til boligministeren at finde ud af dette problem. Mon i øvrigt ikke forholdet mellem udbud og efterspørgsel også vil gøre sig gældende,